

[Kirkeministeren.]

Enkekasser bør komme Præstestandens efterladte til gode — ikke Enkerne alene, som nu efter den nye Pensionsordning er blevet stillet som andre Tjenestemandsenker, medens de tidligere var meget ringere stillet, men tillige Præstebørn, Præstedøtre, hvoraf mange er meget vanskeligt stillet —, ligger simpelt hen deri, at det er Penge, Præsterne har indskudt, og at der er opsamlet Kapital, hænger sammen med, at Indskuddet, for at man kunde være paa den sikre Side, var sat saa højt, at det androg mere end det, Forpligtelserne krævede, og da der ikke har været nogen Form for Bonusudbetaling, er det naturligt, at Kapitalen nu vender tilbage, og at dens Forrentning kommer Præsternes Hjem til gode som en Legatfond. Man kunde simpelt hen heller ikke vælge den Udvej at tilbagebetale Bonus under en eller anden Form, thi det er Midler, der er opsamlet gennem flere Hundrede Aar — Sjællands Stifts Enkekasse stammer fra Midten af det 17de Aarhundrede —, og det vilde være ganske urimeligt at give det nuværende Slægtled af Præster dette Provenu; det bør komme ogsaa Fremtidens Præster til gode, heller ikke naturligvis alene Sjællands Stifts Præster som Legat for dette Stifts Præstehjem, thi der er bidraget af alle Stifters Præster. Naar en Præst blev ansat i Sjællands Stift, var han forpligtet til at indtræde i Enkekassen, og efter Forflyttelse, naar han f. Eks. havde været i Jylland og kom til Sjællands Stift, havde han Ret til at indtræde. Det er altsaa ikke Sjællands Stifts Præster alene, der har ydet Bidrag og været med til at opsamle den Formue, som man forventer at Kasserne vil kunne præstere, naar Forpligtelserne er fyldestgjort. Altsaa bør den tilkomme alle Præstehjem, og da Enkerne nu er blevet forholdsvis bedre stillet ved den nye Ordning, bør den tilkomme i al Almindelighed Præsters efterladte.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslagets Gennemførelse om muligt i denne Samling. Der er vakt adskillige Forhaabninger om, at disse Midler, som Præstehjem, undertiden fattige Præstehjem, har opsparret gennem Tiderne, nu maatte kunne vende tilbage og bringe Hjælp i de Hjem rundt omkring, hvor der endnu stadig er Nød. Ikke mindst vil jeg for mit Vedkommende være stærkt interesseret i i Fremtiden at se en saadan Fond udfolde sin velsignelsesrige Virksomhed til Fordel for Præstedøtre, der ofte er bundet til deres Hjem og, naar Hjemmet opløses, staar paa bar Bakke. Der findes overmaade mange vanskeligt stedte Præstedøtre; hvad man ved, naar

man har med nogle af de Legater at gøre, som er tænkt at skulle hjælpe den Klasse Mennesker.

Jeg skal, idet jeg henviser til de Bemærkninger, der ledsager Forslaget, og til den Betænkning, der er optrykt som Bilag til det, anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Første Næstformand (Pinstrup): Derefter har Landbrugsministeren Ordet for at fremsætte to i Gaar anmeldte Lovforslag.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg skal først have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Bekæmpelse af Raager*. Ærede Medlemmer vil erindre, at der i forrige Samling blev vedtaget en Lov i begge Rigsdagens Ting, stadfæstet den 1. Juli 1927, vedrørende Bekæmpelse af Raager. Denne Lov gik ud paa, at den da gældende Lov af 1. Maj 1923 skulde være gældende indtil 1. Juli i Aar, men at det var en Forudsætning, at der i denne Rigsdagssamling paa ny skulde fremsættes et Lovforslag, hvori der skulde træffes Bestemmelser, der kunde gøre Raagebekæmpelsen mere effektiv. Nu tror jeg at maatte sige, at i største Delen af Landet er der ikke nogen bemærkelsesværdig Interesse for hele dette Spørgsmaal, og den hidtil gældende Raagelov har ikke været benyttet i ret stor Udstrækning, om den overhovedet har været benyttet. Men der er enkelte Egne af Landet, Randers Amt og de Amter, der grænser der op til, hvor det angives, at Raagerne har foraarsaget meget stor Skade, og hvor man mener, at den nugældende Lov ikke er tilfredsstillende med Hensyn til at gennemføre en fyldestgørende Bekæmpelse af Raageplagen. Det er disse Henstillinger fra det nordlige Jylland, der har bevirket, at Spørgsmaalet er blevet taget op til grundig Undersøgelse. Landbrugsministeriet har brevvekslet med de samvirkende danske Landboforeninger og de samvirkende Husmandsforeninger, og det er paa Grundlag af et Forslag fra de samvirkende danske Landboforeninger, at nærværende Forslag er udarbejdet.

Forslaget opretholder de hidtidige Bestemmelser, men de bliver skærpet paa visse Omraader. For det første indføres der den Forandring, at medens efter den hidtil gældende Lov Skadestedet skal være beliggende indenfor en Afstand af 10 km fra Raagekolonien, for at det offentlige skal kunne træde i Virksomhed med Hensyn til Bekæmpelsen, er denne Afstand nu foreslaaet ændret til 15 km. Med Hen-